

Sons and Daughters of God

By Elder Rubén V. Alliaud
Of the Seventy

Mga Anak na Lalaki at Anak na Babae ng Diyos

Ni Elder Rubén V. Alliaud
Ng Pitumpu

October 2024 general conference

We truly believe that we are all literally the children of God, and because of that, we have the potential to become like Him.

Today I would like to address one of the most joyful, glorious, and powerful gospel truths that God has revealed. At the same time, it is ironically one for which we have been criticized. An experience I had some years ago profoundly deepened my appreciation for this gospel truth.

As a representative of the Church, I was once invited to a religious conference where it was announced that from that moment on they would recognize as valid all baptisms performed by almost all other Christian churches, as long as the ordinance was done with water and in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost. Then it was explained that this policy did not apply to baptisms performed by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

After the conference I was able to delve deeper into the reasons for that exception with the leader in charge of the announcement. We had a wonderful and insightful conversation.

In short, he explained to me that that exception had primarily to do with our particular beliefs about the Godhead, which other Christian denominations often refer to as the Trinity. I expressed my appreciation for him taking the time to explain to me his beliefs and the policy of his church. At the end of our conversation, we hugged and then said goodbye.

Talagang naniniwala tayo na lahat tayo ay literal na mga anak ng Diyos, at dahil doon, may potensiyal tayong maging katulad Niya.

Ngayong araw, nais kong talakayin ang isa sa pinakamaluwalhati, pinakamasaya, at lubhang makapangyarihang mga katotohanan ng ebanghelyo na inihayag ng Diyos. Kasabay din nito, tayo ay madalas na kinukutya dahil sa mga ito. Isang karanasan ko ilang taon na ang nakararaan ang lubos na nagpalalim ng aking pagpapahalaga para sa katotohanang ito ng ebanghelyo.

Bilang kinatawan ng Simbahan, naimbitahan ako minsan sa isang kumperensyang panrelihiyon kung saan inihayag na mula sa sandaling iyon ay kikilalanin nila na may bisa ang lahat ng binyag na isinagawa ng halos lahat ng iba pang mga simbahang Kristiyano, hangga't ang ordenansa ay isinagawa sa tubig at sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo. Pagkatapos, ipinaliwanag din na ang patakarang ito ay hindi angkop sa mga binyag na isinagawa ng Ang Simbahan ni Jesucristo ng mga Banal sa mga Huling Araw.

Pagkatapos ng kumperensya mas naunawaan ko ang mga dahilan sa eksepsiyon na iyon mula sa lider na nag-annunsiyo. Maganda at makabuluhan ang naging pag-uusap namin.

Sa madaling salita, ipinaliwanag niya sa akin na ang eksepsiyon ay may kinalaman lalo na sa ating partikular na mga paniniwala tungkol sa Panguluhan ng Diyos, na madalas na tinutukoy ng ibang mga relihiyong Kristiyano bilang Trinity. Pinasalamatan ko siya sa pag-uukol ng oras na ipaliwanag sa akin ang kanyang mga paniniwala at ang patakaran ng kanyang simbahan. Pagkatapos naming mag-usap, nagyakap kami at nagpaalam sa isa't isa.

As I later contemplated our discussion, what this leader said about Latter-day Saints not understanding what he called the “mystery of the Trinity” stayed in my mind. What was he referring to? Well, it had to do with our understanding of the nature of God. We believe that God the Father “is an exalted man” with a glorified “body of flesh and bones as tangible as man’s; [and] the Son also.” Thus, every time we talk about the nature of God, in some way, somehow, we are also talking about our own nature.

And this is true not only because we all were made “in [His] image, after [His] likeness,” but also because, as the Psalmist recorded, God said, “Ye are gods; and all of you are children of the most High.” This is for us a precious doctrine now recovered with the advent of the Restoration. In summary, it is nothing more or less than what our missionaries teach as the first lesson, first paragraph, first line: “God is our Heavenly Father, and we are His children.”

Now, you might say, “But many people believe we are children of God.” Yes, that is true, but their understanding may be a little different from the implication of its deeper meaning that we affirm. For Latter-day Saints, this teaching is not metaphorical. Rather, we truly believe that we are all literally the children of God. He is “the Father of [our] spirits,” and because of that, we have the potential to become like Him, which seems to be inconceivable to some.

It has now been over 200 years since the First Vision opened the doors to the Restoration. At the time, young Joseph Smith sought guidance from heaven to know what church to join. Through the revelation he received that day, and in later revelations given to him, the Prophet Joseph obtained knowledge about the nature of God and our relationship to Him as His children.

Because of that, we learn more clearly that our Heavenly Father has taught this precious doctrine from the very beginning. Allow me to cite at least two accounts from the scriptures to

Habang pinagninilayan ko kalaunan ang aming pag-uusap, ang sinabi ng lider na ito tungkol sa hindi nauunawaan ng mga Banal sa mga Huling Araw sa tinatawag niyang “hiwaga ng Trinity” ay nanatili sa aking isipan. Ano ang tinutukoy niya? Tumutukoy iyon sa pag-unawa natin tungkol sa likas na katangian ng Diyos. Naniniwala tayo na ang Diyos Ama ay “isang taong dinakila” na may maluwalhating “katawang may laman at mga buto na nahihipo gaya ng sa tao; [at] ang Anak din.” Kaya, sa tuwing pinag-uusapan natin ang tungkol sa likas na katangian ng Diyos, napag-uusapan din natin sa ilang paraan ang ating sariling likas na katangian.

At totoo ito hindi lamang dahil lahat tayo ay nilikha “sa [Kanyang] larawan, ayon sa [Kanyang] wangis,” kundi dahil, tulad ng isinulat ng Mang-aawit, sinabi ng Diyos, “Kayo’y mga diyos, kayong lahat ay mga anak ng Kataas-taasan.” Para sa atin, ito ay isang napakahalagang doktrina na naipabatid sa pagdating ng Pagpapanumbalik. Ito ang itinuturo ng ating mga missionary bilang unang lesson, unang talata, unang linya: “Ang Diyos ay ang ating Ama sa Langit ... [;] tayo ay mga anak Niya.”

Ngayon, maaari ninyong sabihin na maraming tao ang naniniwala na tayo ay mga anak ng Diyos. Oo, totoo iyan, pero ang kanilang pagkaunawa ay maaaring medyo naiiba sa ipinahihiwatig na mas malalim na kahulugan nito na pinagtitiibay natin. Para sa mga Banal sa mga Huling Araw, ang turong ito ay hindi metapormal. Sa halip, talagang naniniwala tayo na tayong lahat ay literal na mga anak ng Diyos. Siya ay “Ama ng [ating] espiritu,” at dahil diyan, may potensyal tayong maging katulad Niya, na tila hindi nauunawaan ng ilang tao.

Mahigit 200 taon na ngayon mula noong Unang Pangitain na nagbigay-daan sa Pagpapanumbalik. Sa panahong iyon, humingi ng patnubay sa langit ang batang si Joseph Smith upang malaman kung aling simbahan ang sasapian. Sa pamamagitan ng paghahayag na natanggap niya sa araw na iyon, at sa mga paghahayag na ibinigay sa kanya kalaunan, nagtamo ng kaalaman si Propetang Joseph tungkol sa likas na katangian ng Diyos at sa ating kaugnayan sa Kanya bilang Kanyang mga anak.

Dahil diyan, mas malinaw nating natutuhan na itinuro ng ating Ama sa Langit ang mahalagang doktrinang ito mula pa sa simula. Hayaan ninyong magbahagi ako ng dalawang karanasan

illustrate this.

You might remember God's instructions to Moses as recorded in the Pearl of Great Price.

We read that "God spake unto Moses, saying: Behold, I am the Lord God Almighty, and Endless is my name." In other words, Moses, I want you to know who I am. Then He added, "And, behold, thou art my son." Later he said, "And I have a work for thee, Moses, my son; and thou art in the similitude of mine Only Begotten." And then finally, He ended with, "And now, behold, this one thing I show unto thee, Moses, my son."

It appears that God was determined to teach Moses at least one lesson: "You are my child," which He repeated at least three times. He could not even mention the name of Moses without immediately adding that he was His son.

However, after Moses was left alone, he felt weak because he was no longer in the presence of God. That is when Satan came to tempt him. Can you see a pattern here? The first thing he said was, "Moses, son of man, worship me."

In this context, Satan's request to worship him may have been only a distraction. A significant temptation for Moses in that moment of weakness was to become confused and believe that he was only a "son of man," rather than a child of God.

"And it came to pass that Moses looked upon Satan and said: Who art thou? For behold, I am a son of God, in the similitude of his Only Begotten." Fortunately, Moses was not confused and did not allow himself to become distracted. He had learned the lesson of who he really was.

The next account is found in Matthew 4. Scholars have entitled this "the three temptations of Jesus," as if the Lord was tempted only three times, which of course is not the case.

Hundreds of gallons of ink have been used to explain the meaning and content of these temptations. As we know, the chapter begins by explaining that Jesus had gone into the desert, "and when he had fasted forty days and forty nights,

mula sa mga banal na kasulatan para mailarawan ito.

Maaaring naaalala ninyo ang mga tagubilin ng Diyos kay Moises na nakatala sa Mahalagang Perlas.

Mababasa natin na "ang Diyos ay nangusap kay Moises, sinasabing: Masdan, ako ang Panginoong Diyos na Pinakamakapangyarihan, at Walang Hanggan ang aking pangalan." Sa madaling salita, Moises, nais kong malaman mo kung sino ako. Pagkatapos ay idinagdag Niya, "At, masdan, ikaw ay aking anak." Kalaunan ay sinabi pa Niya, "At ako ay may gawain para sa iyo, Moises, aking anak; at ikaw ay kawangis ng aking Bugtong na Anak." At sa huli, nagtapos Siya sa pagsasabing, "At ngayon, masdan, ito ang isang bagay na ipakikita ko sa iyo, Moises, aking anak."

Malinaw na determinado ang Diyos na ituro kay Moises ang isang aral: "Ikaw ay aking anak," na inulit Niya nang mga tatlong beses. Hindi nga Niya maiwasang banggitin ang pangalan ni Moises nang hindi agad na idinaragdag dito na siya ay Kanyang anak.

Gayunman, nang maiwang mag-isa si Moises, nanghina siya dahil wala na siya sa presensiya ng Diyos. Iyon ang sandali na dumating si Satanas para tuksuhin siya. May nakikita ba kayong pattern dito? Ang unang sinabi niya ay, "Moises, anak ng tao, sambahin mo ako."

Sa kontekstong ito, ang sinabi ni Satanas na sambahin siya ay maaaring panlito lamang. Ang matinding tukso kay Moises sa sandaling iyon ng panghihina ay ang malito siya at maniwala na siya ay "anak ng tao," sa halip na anak ng Diyos.

"At ito ay nangyari na, na tumingin si Moises kay Satanas at nagsabi: Sino ka? Sapagkat masdan, ako ay anak ng Diyos, na kawangis ng kanyang Bugtong na Anak." Mabuti na lang, hindi nalito si Moises at hindi niya hinayaang malihis ang kanyang sarili. Natutuhan niya ang aral kung sino talaga siya.

Ang sumunod na tala ay matatagpuan sa Mateo 4. Pinamagatang ito ng mga iskolar na "tatlong tukso kay Jesus," na para bang tatlong beses lamang natukso ang Panginoon, na siyempre ay hindi ang kaso.

Napakarami nang isinulat para ipaliwanag ang kahulugan at nilalaman ng mga tuksonang ito. Tulad ng alam natin, nagsimula ang kabanata sa pagpapaliwanag na si Jesus ay nagtungo sa ilang, "[at] Siya ay apatnapung araw at apatnapung

he was afterward an hungred.”

Satan’s first temptation apparently had only to do with satisfying the Lord’s physical needs. “Command that these stones be made bread,” he challenged the Savior.

A second enticement may have had to do with tempting God: “Cast thyself down: for it is written, He shall give his angels charge concerning thee.”

Finally, Satan’s third temptation referred to the aspirations and glory of the world. After Jesus had been shown “all the kingdoms of the world, ... [Satan] saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me.”

In truth, Satan’s ultimate temptation may have had less to do with those three specific provocations and more to do with tempting Jesus Christ to question His divine nature. At least twice, the enticement was preceded by the challenging accusation from Satan: “If thou be the Son of God”—if you really believe it, then do this or that.

Please notice what had happened immediately before Jesus went into the desert to fast and pray: we find the account of Christ’s baptism. And when He had come out of the water, there came “a voice from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well pleased.”

Do we see the connection? Can we recognize a pattern here?

It is no wonder that every time we are taught about our divine nature and destiny, the adversary of all righteousness tempts us to call them into question.

How different our decisions would be if we really knew who we really are.

We live in a challenging world, a world of increasing commotion, where honorable people strive to at least emphasize our human dignity, while we belong to a church and embrace a gospel that lift our vision and invite us into the divine.

Jesus’s commandment to be “perfect, even as [our] Father which is in heaven is perfect” is

gabing nag-ayuno, pagkatapos ay nagutom siya.”

Ang unang tukso ni Satanas ay tila may kinalaman lamang sa pagtugon sa pisikal na mga pangangailangan ng Panginoon. “Ipag-utos mo na ang mga batong ito ay maging tinapay,” paghamon nito sa Kanya.

Ang pangalawang pang-uudyok ay maaaring may kinalaman sa pagtukso sa Diyos: “Magpatingulog ka, sapagkat nasusulat, Siya’y mag-uutos sa kanyang mga anghel tungkol sa iyo.”

Sa huli, ang pangatlong tukso ni Satanas ay tumutukoy sa mga hangarin at karangyaan ng mundo. Pagkatapos ipakita kay Jesus ang “lahat ng mga kaharian sa sanlibutan, ... sinabi [ni Satanas] sa kanya, Ang lahat ng mga ito ay ibibigay ko sa iyo, kung ikaw ay magpapatirapa at sasamba sa akin.”

Ang totoo, ang pinakamatinding tukso ni Satanas ay maaaring walang gaanong kinalaman sa tatlong partikular na tuksong iyon ngunit higit na may kinalaman sa pagtukso kay Jesucristo na pag-alinlangan ang Kanyang banal na katangian. Dalawang beses na sinimulan ang panukso sa paghamon ni Satanas: “Kung ikaw ang Anak ng Diyos”—kung talagang naniniwala ka rito, gawin mo ito o iyon.

Mangyaring pansinin ang nangyari bago nagtungo sa ilang si Jesus upang mag-ayuno at manalangin: nakita natin ang tala tungkol sa binyag ni Cristo. At nang umahon Siya mula sa tubig, “sinabi ng isang tinig mula sa langit, Ito ang minamahal kong Anak, sa kanya ako lubos na nalulugod.”

Nakikita ba natin ang koneksyon? Nakakakita ba tayo ng pattern dito?

Hindi na nakapagtataka na sa tuwing itinuturo sa atin ang tungkol sa ating banal na katangian at tadhana, tinutukso tayo ng kaaway ng lahat ng kabutihan na pag-alinlangan ang mga ito.

Napakalaki ng magiging kaibhan ng ating mga desisyon kung talagang alam natin kung sino talaga tayo.

Nabubuhay tayo sa isang mundong puno ng hamon, isang mundo na lalo pang gumugulo, kung saan sinisikap ng mararangal na tao na bigyang-diin kahit man lang ang ating dignidad bilang tao, habang tayo ay kabilang sa simbahan at tinatanggap ang ebanghelyo na tumutulong sa atin na magkaroon ng mas dakilang pananaw at nag-aanyaya sa atin sa kabanalan.

Ang utos ni Jesus na maging “sakdal, gaya ng [ating] Ama sa langit na sakdal” ay malinaw na

a clear reflection of His high expectations and our eternal possibilities. Now, none of this will happen overnight. In the words of President Jeffrey R. Holland, it will happen “eventually.” But the promise is that if we “come unto Christ,” we will “be perfected in him.” That requires a lot of work—not just any work, but a divine work. His work!

Now, the good news is that it is precisely our Father in Heaven who has said, “For behold, this is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

President Russell M. Nelson’s invitation to “think celestial” implies a wonderful reminder of our divine nature, origin, and potential destination. We can obtain the celestial only through Jesus Christ’s atoning sacrifice.

Perhaps that is why Satan enticed Jesus with the very same temptation from the beginning to the end of His earthly ministry. Matthew recorded that while Jesus hung on the cross, those “that passed by reviled him, ... saying, ... If thou be the Son of God, come down from the cross.” Glory be to God that He did not hearken but instead provided the way for us to receive all celestial blessings.

Let us always remember, there was a great price paid for our happiness.

I testify as with the Apostle Paul that “the Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are children of God: and if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.” In the name of Jesus Christ, amen.

tumutukoy sa Kanyang matataas na inaasahan at sa ating mga walang hanggang posibilidad. Hindi mangyayari ang mga ito sa isang iglap lang. Sa mga salita ni Pangulong Jeffrey R. Holland, mangyayari ito “sa wakas.” Ngunit ang pangako ay kung tayo ay “luma[la]pit kay Cristo,” tayo ay magiging “ganap sa kanya.” Nangangailangan iyan ng maraming pagsusumigasig—hindi lamang iyan basta gawain, kundi isang banal na gawain. Ang Kanyang gawain!

Ngayon, ang mabuting balita ay mismong ang ating Ama sa Langit ang nagsabing, “Sapagkat masdan, ito ang aking gawain at aking kaluwhatian—ang isakatuparan ang kawalang-kamatayan at buhay na walang hanggan ng tao.”

Ang paanyaya ni Pangulong Russell M. Nelson na “mag-isip nang selestiyal” ay nagpapahiwatig ng napakagandang paalala tungkol sa ating banal na katangian, pinagmulan, at maaaring patunguhan. Matatamo lamang natin ang selestiyal sa pamamagitan ng nagbabayad-salang sakripisyo ni Jesucristo.

Marahil iyan ang dahilan kaya ang panunukso na ginamit ni Satanas kay Jesus ay pareho mula sa simula hanggang sa katapusan ng Kanyang ministeryo sa lupa. Isinulat ni Mateo na habang nakabayubay sa krus si Jesus, “Siya’y inalipusta ng mga nagdaraan, ... na nagsasabi[ng], ... Kung ikaw ang Anak ng Diyos, bumaba ka sa krus.” Luwalhati sa Diyos na hindi Siya nakinig kundi sa halip ay naglaan ng paraan para matanggap natin ang lahat ng selestiyal na pagpapala.

Alalahanin natin sa tuwina na napakalaki ng ibinayad para sa ating kaligayahan.

Pinatotohanan ko tulad ni Apostol Pablo na “ang Espiritu mismo ay nagpapatotoo kasama ng ating espiritu na tayo’y mga anak ng Diyos. At kung mga anak, ay mga tagapagmana rin, mga tagapagmana ng Diyos, at mga kasamang tagapagmana ni Cristo; kung tunay ngang nagtitiis tayong kasama niya, upang tayo’y luwalhatiin namang kasama niya.” Sa pangalan ni Jesucristo, amen.